

Adrian Schiop

Să ne fie la toti la fel de rău

roman

POLIROM
2021

Colecția „Ego. Proză“ este coordonată de Lucian Dan Teodorovici.

© 2021 by Editura POLIROM

Această carte este protejată prin copyright. Reproducerea integrală sau parțială, multiplicarea prin orice mijloace și sub orice formă, cum ar fi xeroxarea, scanarea, transpunerea în format electronic sau audio, punerea la dispoziția publică, inclusiv prin internet sau prin rețele de calculatoare, stocarea permanentă sau temporară pe dispozitive sau sisteme cu posibilitatea recuperării informațiilor, cu scop comercial sau gratuit, precum și alte fapte similare săvârșite fără permisiunea scrisă a deținătorului copyrightului reprezintă o încălcare a legislației cu privire la protecția proprietății intelectuale și se pedepsesc penal și/sau civil în conformitate cu legile în vigoare.

Foto copertă: © Adrian Schiop

Foto autor: © Vlad Bâscă/Hi Film Productions

www.polirom.ro

Editura POLIROM

Iași, B-dul Carol I nr. 4; P.O. BOX 266, 700506

București, Splaiul Unirii nr. 6, bl. B3A, sc. 1,

et. 1, sector 4, 040031, O.P. 53

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României:

SCHIOP, ADRIAN

Să ne fie la toți la fel de rău: roman / Adrian Schiop. – Iași: Polirom, 2021

ISBN 978-973-46-8389-5

821.135.1

Printed in ROMANIA

Cuprins

MRSK	7
Să ne fie la toți la fel de rău	97
Pachka sigaret	135

Am cârâit că since 2002, din Noua Zeelandă, nu mai suport travellerii, mă scot din minti băietii ăștia care vin și mănâncă mâncarea săracilor, săracii le dau cazare și mâncare în speranța că poate se încumetresc și se învârt de o invitație în lumea 1, iar hipioții pulii profită, știu foarte bine că-și pun la bătaie capitalul de băiat alb dintr-o țară civilizată.

Florin că n-am dreptate, că-s hater, tipa că poate aşa e și în plus că asiaticii, cu excepția chinezilor, sunt foarte timizi și nu știu să refuze, adică dacă-i întrebi dacă ai putea să dormi la ei n-o să-ți zică vreodată nu, că nici pur și simplu nu există în limbajul lor; discuția îl interesa maxim pe Florin, care pe urmă s-a băgat la o discuție despre Asia cu fata, mie rămânându-mi tipul, care nu era deloc prost, terminase conservatorul și în Kuala Lumpur dădea lecții de pian, avea un umor finuț și subtil.

Și, pe drum, după ce ne-am despărțit de ăia, mi-a zis Nu mai zi la toți că-s polițist, știi cum mă simt?, ca un căcat. Toți ne urăsc în țara asta că stăm cu amenzile pe ei. Crezi că mie îmi place să-o fac, de ce crezi că vreau să mă pensionez?; șefii pun presiune, că aşa ies în față că au cele mai multe amenzi din structură și ministerul îi avansează înainte de termen și le dă salariu de merit – ne spun Haideți că se poate, uitați-vă la alte structuri, uitați-vă la ăia câte amenzi au, la noi de ce nu se poate?.... Așa a fost când m-am angajat, că nu poți să vii din teren fără nicio sanctiune, acum e iarăși la fel. Ce să fac șefu dacă-s de noapte, să-l amendez că s-a uitat urât?; de

aia ne urăsc toți, de-aia prietenii tăi nu mă plac. Te rog nu mai zi că-s polițist.

Acasă, când s-a dezbrăcat de hainele de oraș, a remarcat că în cuplul ăloră cântă găina și crede că tipul e în problemă – și eu avusesem un vibe asemănător, dar nu l-am băgat în seamă, dacă toți tipii cu gesturi moi, finuți și mai docili ar fi pe invers, ai condamna practic jumate din intelectualitatea bucureșteană la homosexualitate.

Da mă Florine, dar poate oamenii nu vor neapărat să se fută cu tipi, de ce să-i chinui aiurea? i-am zis.

Apoi a venit la bucătărie și mi-a tras un mozol – dar o făcea din recunoștință, că se simțise bine cu ăia, whatever, mozoalele nu mă încălzesc cu nimic, mă lasă perfect rece.

Fiindcă altfel nu mă lăsa să-l ating, nici măcar când i-o luam la muie nu mă lăsa să-i iau talia în brațe sau să-mi pun capul pe abdomenul lui, până și chestia asta îl claustra; o singură dată reușisem să-l păcălesc să mă pun lângă el, cu o muie în somn, însă și atunci după 10 minute m-a hășât, Pleacă de aici, lasă-mă să dorm – ce să mai vorbim, era sex la zero absolut.

Când i-am zis că nu știe să mângâie și să se lase mângâiat mi-a spus că pe el nu l-a mângâiat nimeni niciodată – ceea ce sună cu siguranță exagerat, dar cred că avea mai repede în vedere copilăria lui, acolo resimțise un deficit de afecțiune, că în loc de mângâieri primise bătaie – și, mai încolo, când a crescut,

deja cu pielea tăbăcită și format pe filmul ăsta, a resimțit mângâierile pe piele ca venind dintr-un limbaj străin, la care nu mai avea aderență, și le-a respins, regăsindu-se mai degrabă în sex sportiv. Prin părinți, oamenii experimentează mângâierea mult înainte de sex; la el a fost invers.

Și da, pe undeva era ceva ciudat cu băiatul ăsta: pe lângă că nu iubea/ura/invidia, nici nu dădea/cerea (mă rog, mai ciupea...), n-avea ambiții și nu lupta pentru nimic; nu-și făcea așteptări sau speranțe și nici nu te încuraja să-ți faci, iar ajutor îți dădea doar dacă-l cereai explicit, cu subiect și predicat – pe scurt, trăia ca și cum ar fi venit deja postapocalipsa, când tot ce mai contează e confortul de bază, mâncare, sex, culcuș și iarna căldură; de altfel, când îi reproșam răceala, umfla din umeri și zicea că n-are încredere în nimeni.

Și când mi-a povestit de nevastă-sa că îl țipa exasperată să o lase cu familia lui, mi-a picat fisa, că n-am văzut copacii din pricina pădurii: ok, venea din zona aia de underclass unde mama rămâne icoană și nevestelor le iau decenii să-și deznine bărbății de poala mamii, le dau cu pizda pe la nas, le agită copilași prin fața ochilor, doar-doar – dar la el era mai mult de atât; hai să zicem că faptul că-și futuse un frate la 14 ani nu se pune, frații se mai scapă la chestii între ei până ajung la liceu (deși, dacă găsesc altceva de futut, nu-și mai hărțuiesc frații mai mici); dar erau frații pe care-i înnebunea cu telefoane, era mezinul Dani pe care-l luase cu el la Călărași, era

concubinul Matei pe care-l pescuise dintre prietenii lui Dani, fiindcă cu Dani, deși gay, nu putea face nimic. Omul avea o fixație pe familie, nu se putea descentra de pe ea.

*

Vreo patru ani, nu poa să zică, femeia s-a străduit – și a apreciat că se străduia să-i facă față și, până să meargă la Călărași, n-a înselat-o.

Acolo, până să vină ea, și-a făcut de cap cu tipi – și apoi, după ce l-a adus pe frai-so Dani, rămas fără job, să-i țină de urât, a venit și ea după el. Apoi asta e, l-a prins cu un tip; nu i-a zis nimic niciodată – dar i s-a pus pata pe Dani, că să-l trimîtă înapoi la București, că-i fute feng-shui-ul și intimitatea. Ce să facă, femeie, la București, nu vezi că n-are serviciu? Că n-o interesează, nu e copilul ei să-l crească – și n-a avut ce face, l-a trimis la București să scape de gura ei.

Dar nici aşa n-a fost bine – când începea să-i povestească de frați, îi țipa să termine, frații lui sunt bine mersi și se descurcă singuri, să se obișnuiască dracului cu ideea că ea e familia lui.

Și după ce s-au mutat înapoi la Ștefănești, femeia a început să bage la păcănele pe internet; a făcut credit ca să-i plătească datoriile – dar a continuat să bage și când îi reproșa asta ea îi zicea că o face fiindcă se simte neglijată.

Pulă i-a dat. A vrut nu-ș ce pereche de pantofi – i-a cumpărat. Datorile i le-a plătit, n-a comentat. Bani în renovat casa lui socru-so a băgat, că stătea acolo. Că-i place să bea?, asta știa de la început. Că dragoste?, cât a putut i-a dat, ce morții ei de dragoste mai vroia? Să-i facă seara masaj la picioare ca un lache și s-o-ntrebe cum a fost iubi azi la servici? So, case closed – de ce să mai tragă la femei? Oricât de bine te-ai purta, oricâtă pulă le-ai da, tot nemulțumite-s, întotdeauna e un vecin la 5 care aduce mai multe în casă, întotdeauna o să aibă nevoi pe care să stai în cap că nu poți să le acoperi. Și la drept vorbind – ca bărbat în lumea asta hetero e un oarecare, ca el sunt milioane, din cinci femei dacă se uită una la el pe stradă. Dar ia să iasă pe Romică, ia să se ducă într-un club gay – fute pe alese, dacă vrea numai puștani de 20. Ca hetero, plătești să dai o bucă – ca gay activ lumea se înghesuie să-ți facă cinste, ce să mai vorbim, leșină când apari pe scenă. Or, dacă între hetero e un oarecare, de ce să nu stea între gay care se bat pe el și unde e apreciat la adevarata lui valoare? De ce să mai tragă la femei, doar aşa, să se simtă în rândul lumii? Ia zi, de ce, dacă îi place mai mult să fută bărbați? Mai dă-le-n pulă de zdrențe.

*

Apoi l-am sunat pe Mihai. L-am zis toată povestea de-a fir a păr, că sărăcia, că familia, că răceala și

Mihai a zis Adi am vorbit cinci minute cu băiatul tău, de unde căcat să știu ce-i cu el?

Ce poate să-mi spună e că la început, când lucra ca psihiatru pentru cazurile sociale din Geneva, a avut o grămadă de cazuri cu trecut de-ăsta, de obicei arabi săraci sau soldați veniți din familii sărace și disfuncționale; cei din Legiunea Străină sunt recrutați pe criteriul ăsta, că sunt înghețați afectiv și devotați structurii, s-au identificat de mici cu un erou salvator prin care compensau rahatul mâncat zilnic și care le dădea un sens – iar Legiunea lasă eroul să se manifeste, îi dă loc de joacă... Ce știu, mă Adi, a conchis, și el o fi mai disociat.

Bun, și eu? l-am întrerupt. Of... Cred că ține la tine ca la un prieten, îi place că-l umfli și-l ascultă. Și, dacă te consolează asta, mă îndoiesc că de oamenii de care a fost atras a fost și îndrăgostit în felul în care eu sau tu înțelegem treaba asta. Omul e mașină de futur, nu-i cere mai mult.

A luat o gură de bere, s-a uitat la mine. Deci: te fute? a continuat.

Ooo da.

Atunci bucură-te de asta.

Și ce pot să fac pentru el?

Of... ești pizdă, de unde textele astea? s-a scandalizat Mihai. Știi ce poți să faci? Nimic. Asta mi-a zis și mie analista mea când mi s-a pus pata pe o curvă din Ucraina și încercam s-o conving că Trebuie Să Fac Ceva Pentru Fata Asta. Cum ziceam, produceam pentru statul elvețian în primul job după rezidență și